

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 92.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366467888/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

og det var som hvert Ord af hendes Ægtemand udslukte en Stjerne af hendes Drømmehimmel, til det tilsidst blev mørkt i hendes Sjæl, som i en Grav.

»Jeg troede dig helbredet for dine noget forskræde og overspændte Ideer – vedblev Herr Hind, da han mærkede hendes Forstemthed – jeg er selv endnu i visse Øieblikke ei fri for Anstød af Skruplerier og følsomme Griller, som tilsidst kunde gøre mig til en fortvivlet Tragediehelt, hvis jeg ikke af al Magt bekæmpede dem. Jeg kunde blive rasende over Sligt, hvis jeg ikke havde Kraft nok, til at lce derad, og skal det gaae godt i Fremtiden, maae vi ikke blive Hængehoveder og sygelige Maaneskinselskende, som vi engang vare paa Vei til; men nyde Livet rask og lystigt, uden at gjøre os for mange Betragtninger derover.«

»Har du nogensinde virkelig eisket mig?« spurgte Maria sønderkuuset og saae ham stift i Øjnene.

»Jeg har spilt et høit og farligt Spil, for at vinde dig og havde du havt Kraft nok, til at see dybt i en Afgrund uden at svimle, kunde Meget nu have været anderledes.«

»Hvad mener du? jeg forstaaer dig ikke« sagde Maria angstelig.

»Du forstod mig aldrig og skal heller aldrig forstaae mig« – svarede han mørk. – »Men lad os ikke igjen falde ind i den høitidelige Tone – vedblev han, efter et Ophold – i en Roman eller et Digt kan det klinge artigt nok, hvad dog i Livet snart bliver kjedsommeligt, og saadanne poetiske Drømmerier, som undertiden kan klæde en Elsker og en Jomfrue ret godt i Forlovelsesdagene, passe slet for en Ægtemand og Huusmoder. Derfor seer jeg ogsaa helst, at du i Fremtiden læser lidt mindre, eller lader Kogebogen afløse Werther og Sigvart. Du har vel tænkt paa, at jeg faaer fremmede Aften – vedblev han – at det ikke skal gaae som sidst, at man sætter os en Hare paa Bordet, der ikke er spækket.«

»Er det dig selv, som taler?« spurgte Maria og saae paa ham, som paa et Blændværk.

»Troer du maaskoe ogsaa paa Eventyret her i Huset om min Dødbelighed – spurgte Herr Hind og lce – derom maa vel gamle Marns Amme have fantaseret med dig i Kjøkkenet.«

Maria forlod ham og lukkede sig inde i sit Sovekammer, hvor hun sad hele Aftenen og græd. Siden hørte hun hvor Pokalerne klang i